आशुविक्रमौ क्षिप्रकारिणौ ॥ संयति स्थिरौ दृढचित्तौ ॥ आहवे निर्जितं बलेनोत्क्षिप्य संचाल्य गर्ते चिक्षिपतुः॥२९॥अवध्यतां शस्त्रेणावध्यतां प्रेक्ष्य॥असह्यतामितिपाठेप्यवध्यतामित्येवार्थः ॥ प्रेक्ष्य विचार्य समर्थ्य बिलं संपाद्य तत्र बिले वधं प्रचक्रतुः मृत्युरणेनेतिशेषः॥३०॥उक्तमेवार्थमुपसंहरति ॥ स्वयमिति॥यथार्थं स्वप्रयोजनोचितं रामेण कर्त्रा प्रसह्य स्वयं स्वस्य योमृत्युरीप्सितस्तमात्मनोमृत्युं प्रसह्य उद्दिश्य॥प्रपद्येतिपाठेप्ययमेवार्थः॥काननचारिणा विराधेन मे वधः शस्त्रकृतोनभवेदितिनिवेदितोभूद्रा

नमाहवेदारुणमाशुविक्रमौस्थिरावुभौसंयतिरामलक्ष्मणौ॥ मुदान्वितौचिक्षिपतुर्भयावहंनदंतमुत्क्षिप्यबलेनराक्षसं॥ २९॥अवध्यतांप्रेक्ष्यमहासुरस्यतौसितेनशस्त्रेणतदानरर्षभौ॥ समर्थ्यचास्त्यर्थविशारदावुभौबिलेविराधस्यवधंप्रचक्रतुः ॥ ३०॥ स्वयंविराधेनहिमृत्युमात्मनःप्रसह्यरामेणयथार्थमीप्सितः॥ निवेदितःकाननचारिणास्वयंनमेवधःशस्त्रकृतोभवेदिति॥ ३१॥ तदेवरामेणनिशम्यभाषितंकृतामतिस्तस्यबिलप्रवेशने ॥ बिलंचतेनातिबलेनरक्षसाप्रवेश्यमानेनवनंविनादितं ॥ ३२ ॥ प्रहृष्टरूपाविवरामलक्ष्मणौविराधमुर्व्यांप्रदरेनिपात्यतं॥ननंदतुर्वीतभयौमहावनेदिविस्थितौचंद्रदिवाकराविव ॥ ३३ ॥इत्यार्षे श्रीमद्रा० वा० आ० आ० चतुर्थःसर्गः॥४॥ ॥६॥ हत्वातुतंभीमबलंविराधंराक्षसंवने॥ ततःसीतांपरिष्वज्यसमाश्वास्यचवीर्यवान् ॥ १ ॥ अब्रवीद्भ्रातरंरामोलक्ष्मणंदीप्ततेजसं॥ कष्टंवनमिदंदुर्गंनचास्मोवनगोचराः॥२॥

मइतिशेषः॥३१॥तदेव भाषितं विराधोक्तं शस्त्रेण मे नमृत्युरित्येवं रूपं ॥ ३२ ॥ प्रहृष्टरूपाविव ॥ इवशब्दएवार्थे ॥ दिविस्थितौ चंद्रदिवाकराविव महावने विजह्रतुः ॥ नीलत्वाद्विशालत्वाच्च वनस्याकाशसादृश्यं ॥ उभावपि चंद्रवत्कलासंपन्नौ सूर्यवत्प्रतापयुतौ ॥ ३३ ॥इतिरामाभिरामेश्री० वा० आरण्य० चतुर्थःसर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ समाश्वास्य समाश्वास्येव विराधाद्भीतामिवेतिशेषः ॥ १॥ इदं वनं कष्टं पीडाजनकं दुर्गं विषमं क्रमणायोग्यंच वयंचेतःपूर्वं कदापि वनगोचरानस्मः कदापीदृशं वनं नदृष्टं यस्मात् ॥ २ ॥